

สรุปการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

f สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร www.parliament.go.th Pr_ParliamentTH

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 6 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ 8 มกราคม 2568 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 6 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายภราดร ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

(1) กระทู้ถาม (ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ถ้ามี)

(3) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

ประธานฯ ขออนุญาตที่ประชุมนำเรื่องด่วนที่ 7 ขึ้นมาพิจารณาก่อน
ที่ประชุมไม่ขัดข้อง

7. พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เสนอเหตุผลว่า เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 ที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรี ได้มีการอนุมัติหลักการพระราชกำหนดการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ซึ่งต่อมานายกรัฐมนตรีได้นำกฎหมายขึ้นทูลเกล้าเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2567 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป โดยที่บทบัญญัติตามมาตรา 172 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติว่า ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษา ความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัย สาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ของประเทศ หรือป้องกัน ภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์ จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ และในการประชุมรัฐสภาคราวต่อไป ให้คณะรัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดนั้นต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า และในโอกาสที่รัฐบาล จึงขอกราบเรียนต่อสภาผู้แทนราษฎร ถึงเหตุผลและความจำเป็นตลอดจนสาระสำคัญของร่างพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 โดยสรุป ดังนี้ เหตุผลและความจำเป็นมาตรการการป้องกัน

การกีดกันผ่านภาษีระหว่างประเทศ ซึ่งแนวทางสากลที่เห็นชอบร่วมกันระหว่างภาคีสมาชิกของกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการลดกีดกันฐานภาษีและการโอนกำไรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองว่าอัตราภาษีที่แท้จริงของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่ จะประกอบกิจการภายในประเทศนั้นต้องไม่น้อยกว่า 15% หากน้อยกว่าจำนวนดังกล่าวในประเทศใด ประเทศอื่นที่ปรับใช้มาตรการดังกล่าวมีสิทธิจัดเก็บภาษีส่วนที่ยังขาดอยู่หรือที่เรียกว่า ภาษีส่วนเพิ่ม ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศได้มีมาตรการในการตรากฎหมายเพื่อการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่ ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและเป็นการรักษาสีทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศไทยภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในต่างประเทศซึ่งจะต้องเริ่มคำนวณภาษีส่วนเพิ่มตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2568 จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนมันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ สารสำคัญสรุปได้ ดังนี้ 1. กำหนดให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนิติบุคคลไทยที่ลงทุนในต่างประเทศ หรือกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของต่างประเทศที่มาลงทุนในประเทศไทย ที่มีรายได้ตามงบการเงินรวมของบริษัทแม่ลำดับสูงสุดไม่น้อยกว่า 750 ล้านบาท อย่างน้อย 2 ใน 4 รอบของระยะบัญชีก่อนหน้าที่พิจารณาหน้าที่ในการเสียภาษีส่วนเพิ่มเสียภาษีในอัตราที่แท้จริงร้อยละ 15 2. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มจะต้องแจ้งข้อมูลยื่นรายงานและยื่นแบบแสดงรายการพร้อมทั้งชำระภาษีส่วนเพิ่มภายใน 15 เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ อย่างไรก็ตามหากเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่อยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มให้ขยายระยะเวลาเป็น 18 เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ ทั้งนี้ พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 เป็นไปตามแนวทางมาตรการและมาตรฐานองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development) หรือ OECD จัดทำขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของประเทศไทย จึงเป็นไปในทางแนวเดียวกันกับการปฏิบัติภาษีส่วนเพิ่มของนานาประเทศ ส่วนความเป็นมาและความจำเป็นที่ต้องตราพระราชบัญญัตินี้ กล่าวคือ 1. ที่ผ่านมานานาประเทศมีการแข่งขันตามสิทธิในการยกเว้นภาษีนิติบุคคลซึ่งทำให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติถ่ายโอนไปยังประเทศที่มีอัตราภาษีต่ำโดยที่ไม่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ หรือมีกิจกรรมกับประเทศนั้นๆ น้อย อันกระทบต่อความยั่งยืนทางการคลังของประเทศต่าง ๆ 2. เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2564 ที่ประชุม OECD ซึ่งประเทศไทยได้เป็นสมาชิกได้มีมติเห็นชอบแนวทางเพื่อจัดการกับความท้าทายทางภาษีที่เกิดขึ้นของโลกโดยแบ่งเป็นการจัดสรรภาษีให้กับประเทศโดยกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และมีการกำหนดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำของ

กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติอัตราร้อยละ 15 3. ประเทศที่ต้องการจัดเก็บภาษีขั้นต่ำสามารถดำเนินการได้ โดยการออกกฎหมายภายในของประเทศตนซึ่งได้จัดทำกฎหมายตามมาตรการป้องกันการกีดกันก่อน ฐานภาษีระหว่างประเทศเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ดำเนินการอย่างสอดคล้องและมีการประสานงานกัน โดยกฎหมายของทุกประเทศจะเป็นไปตามข้อกำหนดประเทศที่ไม่ออกกฎหมายก็จะเสียสิทธิจากการ จัดเก็บภาษีที่นำไปใช้ 4. ปัจจุบันไม่ว่านิติบุคคลข้ามชาติไปลงทุนในประเทศใดก็จะอยู่ภายใต้มาตรการ Global minimum tax และประเทศที่ตกลงดำเนินการแล้วรวมทั้งสิ้น 142 ประเทศ และ 5. ประเทศ ที่มีกฎหมายบังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาปีบัญชีตั้งแต่ปี 2567 จำนวน 28 ประเทศ อาทิ กรีซ เกาหลีใต้ แคนาดา ญี่ปุ่น เดนมาร์ก ตุรกี เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ฝรั่งเศส และประเทศที่คาดว่าจะมีกฎหมาย บังคับใช้ตั้งแต่รอบระยะเวลาปีบัญชี 2568 อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เขตบริหารพิเศษฮ่องกง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสภาผู้แทนราษฎรจะได้พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 เพื่อรักษาสิทธิของประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีตามมาตรการป้องกันการกีดกันก่อน ฐานภาษีระหว่างประเทศอันเป็นการรักษาประโยชน์แห่งชาติและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ในการนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการอภิปรายและมีข้อซักถามทางรัฐบาลและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมในการตอบข้อซักถามและรับข้อห่วงใยเพื่อไปดำเนินการให้เกิด ประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดของประเทศต่อไป

สมาชิกอภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ มีการยื่น ร่างพระราชบัญญัติภาษีส่วนเพิ่มให้เข้าสู่การพิจารณาและมีการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่เดือนมีนาคม 2567 ซึ่งรู้ล่วงหน้าอยู่แล้วว่าจะประกาศใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2568 ดังนั้น เหตุผลและความจำเป็น ตามที่ได้กล่าวถึงในการออกพระราชกำหนด จึงไม่สอดคล้องเพราะไม่มีความฉุกเฉิน เนื่องจากร่าง พระราชบัญญัติ เคยมีการพิจารณาออกสู่สาธารณะเรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นควรเป็นการพิจารณาของสภา ตามขั้นตอน อย่างไรก็ตาม เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับการเก็บภาษีส่วนเพิ่มเนื่องจากมีความจำเป็น มิใช่แค่ ว่าต้องการเข้าสู่การเป็นภาคีองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา : Organisation for Economic Co-operation and Development หรือ OECD แล้วจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎต่าง ๆ ซึ่งแท้จริงแล้วภาคี OECD ประเทศไทยได้เข้าร่วมมาก่อนหน้านี้แล้ว เป็นความพยายามที่จะปฏิรูปภาษี ในระดับโลก ระดับระหว่างประเทศเพื่อให้ไม่ต้องมีการแข่งขันเพื่อที่จะดึงดูดนักลงทุน ด้วยการลดภาษี จนเป็นสถานการณ์แข่งขันวิ่งลงเหว ทุก ๆ ประเทศต่างพยายามที่จะตัดภาษีของตนเองให้น้อยลง ยึดระยะเวลาของการยกเว้นภาษี (TAX Holiday) ออกไปเรื่อย ๆ โดยไม่ได้จัดจ่อกับการพัฒนาศักยภาพ ในการแข่งขันที่แท้จริง ที่ไม่ใช่การแข่งขันลดภาษี ดังนั้น การที่ OECD มีความริเริ่มในเรื่องที่จะไม่เก็บ ภาษีให้ต่ำกว่าร้อยละ 15 ในอัตราเดียวกันทั่วโลก ถือเป็นเรื่องที่ดีถึงแม้ว่าผลประโยชน์ของการจัดเก็บ ภาษีส่วนเพิ่มในครั้งนี้อาจจะไม่ใช่ประเทศไทยที่ได้ภาษีเพิ่มเป็นหลัก แต่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศที่มีรายได้สูงอยู่แล้วได้รับประโยชน์ในส่วนนี้ แต่จะช่วยให้ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องแข่งลดภาษี

อีกต่อไป ภาษีเงินได้ที่จะเก็บในส่วนนี้ก็จะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ มีสมาชิกเห็นด้วยในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ เพราะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี ลดช่องโหว่จากบริษัทขนาดใหญ่ ที่หลบเลี่ยงภาษี โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติที่มักโยกย้ายกำไรไปยังประเทศที่เก็บภาษีต่ำหรือไม่เก็บภาษี หากไม่ทำหรือไม่ออกกฎหมายฉบับนี้ กลับกลายเป็นว่าภาษีที่ควรเก็บได้จะหายไปเป็นของประเทศอื่นด้วยตามที่ กรมสรรพากรประเมินว่า กฎหมายนี้จะช่วยเพิ่มรายได้ภาษีมากกว่าหมื่นล้านบาทต่อปี ซึ่งหากทุกประเทศร่วมมือกันจริง คาดว่าจะเก็บภาษีได้มากกว่านี้ แต่ผลจากกฎหมายฉบับนี้ มีประเด็นปัญหาว่า รัฐบาลมีการเตรียมการรองรับหรือไม่ เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าวทำให้ในอนาคตมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่รัฐบาลเคยใช้ หรือใช้อยู่ มีประสิทธิภาพลดลง หรือไม่มีผลเลย เพราะแต่เดิม รัฐบาลใช้มาตรการลดหย่อนภาษี เว้นภาษี เพื่อจูงใจบริษัทต่างชาติให้มาลงทุน ซึ่งก็ต้องยอมรับว่าบริษัทเหล่านี้ส่วนหนึ่งมาลงทุน เพราะแรงจูงใจจากการลดหย่อนภาษี ซึ่งเงื่อนไขที่บริษัทข้ามชาติที่เข้าขายต้องเจอในกฎหมายฉบับนี้คือ เมื่อมีรายได้ทั่วโลกมากกว่า 750 ล้านดอลลาร์ ใน 2 จาก 4 ปีล่าสุด บริษัททั้งหลายทั้ง semi conductor/ EV/ Data Center ล้วนมีรายได้ทั่วโลก เข้าขายต้องถูกเก็บภาษี ดังนั้นรัฐบาลมีการเตรียมการ รับมือผลกระทบนี้อย่างไร จะปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนอย่างไร มีการเตรียมการหรือไม่ ในเมื่อมาตรการในอดีตที่เคยใช้ได้ ต่อไปจะใช้ไม่ได้อีกแล้ว การใช้กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้เงินสนับสนุนโดยตรง แต่เดิมรัฐบาลตั้งใจจะนำรายได้ที่เก็บจากภาษีนี้ไปเข้ากองทุนฯ แต่กฤษฎีกาท้วงติงว่าเสี่ยงขัด กฎหมายพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง รัฐบาลจึงตัดออกไป ในกรณีนี้รัฐบาลมีแผนอย่างไร เพราะต้องใช้การของงบประมาณแบบปกติ รัฐบาลมีการวางแผนเพื่อชดเชยผลกระทบที่เกิดจากกฎหมายหมายนี้เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันในการดึงดูดนักลงทุนหรือไม่ กองทุนฯ ต้องการเงินเท่าไร เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณโดยตรง และเป็นเครื่องมือสำคัญในเวลานี้ที่มาตรการลดภาษีใช้ไม่ได้แล้ว ขณะเดียวกันต้องพิสูจน์ความคุ้มค่าให้ได้ด้วยว่าเงินที่กองทุนฯ จะใช้ไปอุดหนุน จะสร้างประโยชน์ให้ประเทศได้อย่างไร คุ้มค่าหรือไม่ นอกจากนี้ บริษัท platform ต่าง ๆ ที่มาค้าขายกับคนไทย กฎหมายนี้ครอบคลุมเข้าไปจัดการเก็บภาษีได้หรือไม่ สำหรับความสามารถในการตรวจทาน เรียกเก็บภาษี รัฐบาลสามารถตรวจสอบธุรกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อเก็บเป็นภาษีได้ครบถ้วนหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นการไปตั้งบริษัทในประเทศที่ภาษีต่ำ ๆ หมู่เกาะต่าง ๆ เพื่อเลี่ยงภาษี ถ้ารัฐบาลประเทศนั้นไม่ได้อยู่ในภาคีความร่วมมือนี้ กฎหมายฉบับนี้จะทำอย่างไร หรือการโอนผ่านสกุลเงินใหม่ ๆ เช่น Cryptocurrency ที่รัฐบาลตรวจสอบธุรกรรมยากขึ้นจะทำอย่างไร

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ตอบชี้แจงว่า จากการรับฟังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีทั้งข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อห่วงใย ที่มีความเข้าใจในความจำเป็นและประโยชน์ของการออกกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับประเทศไทย ในการจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นของบริษัทข้ามชาติไม่ต่ำกว่าปีละ 12,000 ล้านบาท และยังทำให้ประเทศไทยมีจุดยืนทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านนานาชาติที่อยู่ในระดับเดียวกับแนวหน้าประเทศไทย

เป็นประเทศแรกๆที่ขยับเคลื่อนตัวในเรื่องของกฎหมายเพื่อบัดนี้ทำให้ประเทศของเราเป็นผู้นำที่จะสามารถเข้าร่วมเจรจาระหว่างประเทศ โดยที่นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปต่างประเทศมีการเจรจาระหว่างประเทศโดยหารือกับผู้นำนานาชาติและมีการพูดคุยกับบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ ที่มาลงทุนในประเทศไทย การออกกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มจะทำให้ประเทศไทยมีรายได้เพิ่มขึ้นเพราะบริษัทข้ามชาติที่จะลงทุนจะสามารถตัดสินใจเลือกที่จะเสียภาษีในประเทศไทยหรือเสียภาษีในประเทศของตนเอง เพราะประเทศที่เข้าร่วม จำนวน 142 ประเทศ มีบางประเทศได้ออกกฎหมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วนข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบุว่าเหตุใด เพิ่งออกเป็นพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม ซึ่งอันนี้เป็นไปรัฐธรรมนูญ มาตรา 174 กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถถวายคำแนะนำและยินยอมเพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ ในกรณีของการออกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรหรือเงินตราซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน โดยให้นำหลักการของการเสนอพระราชกำหนดทั่วไปแก่รัฐสภามาใช้บังคับกับกรณีนี้ด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาษีโดยจะออกเป็นพระราชกำหนดเป็นหลักสามารถบังคับใช้ได้ทันที และมีความจำเป็นเร่งด่วนเป็นเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หากไม่สามารถออกได้ก่อนสิ้นปี จะทำให้ประเทศเสียหายได้จากการเก็บภาษี และได้มีการพิจารณาโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฤษฎีกา สำหรับมาตรา 23 เป็นวิธีการทางกฎหมายที่ให้คำวินิจฉัยถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของการร่างกฎหมาย อีกทั้งสมาชิกบางท่านห่วงใยในเรื่อง platform ข้ามชาติ รัฐบาลไม่ได้ละเอียดและมีความห่วงใยที่มาทำธุรกรรมในประเทศไทย และทำให้สินค้าต่างประเทศขายได้เป็นจำนวนมาก ทำให้สินค้าของคนไทยขายได้จำนวนลดลง ซึ่งรัฐบาลมีการดูแลทางด้านศุลกากร และภาษีส่วนเพิ่มไม่สามารถหลบเลี่ยงภาษีได้จะต้องเสียภาษีอัตราร้อยละ 15 ดังนั้น การดำเนินการในเรื่องภาษีจะมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ให้กับประเทศไทย ทั้งนี้ กรมสรรพากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ออกกฎหมายลำดับรองกว่า 20 ฉบับ เพื่อให้สอดคล้องกับภาษีส่วนเพิ่มและมีความเชื่อมั่นว่าในปี 2569 จะเก็บภาษีกลับมาได้เป็นจำนวนมาก ส่วนข้อสังเกตและที่ห่วงใยอื่นใดจะขอรับไว้และนำไปดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมอนุมัติพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 ด้วยคะแนน 415 เสียง

- ประธานฯ ขออนุญาตที่ประชุมให้เลื่อนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน

ที่ประชุมไม่ขัดข้อง

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. (เป็นเรื่องที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม และได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 137)

ประธานฯ แจ้งว่า ด้วยประธานวุฒิสภามีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 ที่ประชุมได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมายังประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 137 (3) ต่อไป ทั้งนี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม จะได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา 81 ต่อไป แต่ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยก็ให้แต่ละสภาตั้งบุคคลประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาเสนอรายงานต่อสภาทั้งสองครั้งหนึ่ง อนึ่ง หากสภาทั้งสองเห็นชอบก็ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 81 ถ้าสภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ยับยั้งพระราชบัญญัตินี้ไว้ก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 137 (3)

เนื่องจากสมาชิกฯ ไม่มีการอภิปราย ที่ประชุมมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ด้วยคะแนน 407 เสียง

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นางสาวปิยะรัฐชย์ ทิยะไพรัช ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. กล่าวว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้ 1. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) 2. ร่างพระราชบัญญัติสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายศักดิ์ดา แสนมณี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,888 คน เป็นผู้เสนอ) 3. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง พ.ศ. (นายสุริยันต์ ทองหนูเอียด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 14,954 คน เป็นผู้เสนอ) 4. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง พ.ศ. (นายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) 5. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (นางสาวปิยะรัฐชย์ ทิยะไพรัช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 15 วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา นั้น

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 26 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 25 กันยายน 2567 คณะกรรมการวิสามัญได้ขอลอนร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เพื่อนำมาพิจารณาทบทวนใหม่ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติ

ยินยอมให้ถอนร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ได้ตามที่ร้องขอ
บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงนำเสนอที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎร มาใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญตามมาตรา 77
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว ผลการพิจารณา ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 3	มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น	

กรรมาธิการสงวนความเห็น ดังนี้ การที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองไม่ใช่เป็นเพียงกลุ่มชาติพันธุ์
เท่านั้น ลูกหลานจะมีสิทธิและโอกาสต่าง ๆ ในเวทีระดับนานาชาติ อาทิ โอกาสในการสนับสนุนทรัพยากร
แหล่งท่องเที่ยว เป็นแหล่งทุนในระดับนานาชาติที่องค์กรชนเผ่าพื้นเมืองสามารถที่จะขอมาพัฒนาในพื้นที่
ได้ รวมถึงโอกาส ในการเข้าร่วมเวทีถาวร ว่าด้วยประเด็นชนเผ่าพื้นเมือง โดยการเป็นที่ปรึกษา
ขององค์การสหประชาชาติทุกองค์การที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตัวแทนชนเผ่าพื้นเมืองสามารถเข้าไปมีบทบาทได้ตลอดจน
กฎหมายระหว่างประเทศที่เอื้อคุ้มครองสิทธิที่ดิน ทรัพยากร ที่ก้าวหน้ามาก จึงขอเพิ่มนิยามของกลุ่มชาติพันธุ์
ว่า ให้หมายความรวมถึงกลุ่มคนที่ระบุตนเองว่าเป็นชนเผ่า ชนเผ่าพื้นเมือง ชนพื้นเมือง ชนพื้นเมืองดั้งเดิม หรือ
ชนพื้นถิ่นด้วย

สมาชิกฯ ขอแปรญัตติ ดังนี้ การออกกฎหมายฉบับดังกล่าว เป็นการออกกฎหมายคุ้มครอง
กลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมด แต่ขอให้ตัดคำว่าชนเผ่าพื้นเมืองออกทุกมาตรา เนื่องจากรัฐบาลไทยได้ลงนามในปฏิญญา
ว่าด้วยชนเผ่าพื้นเมือง โดยในปฏิญญานี้ถ้ายอมรับว่ามีชนเผ่าพื้นเมือง จะส่งผลให้ชนเผ่าพื้นเมืองแยกออกไป
ปกครองตนเองได้ อาจก่อให้เกิดการแบ่งแยกได้ กระทบต่อความมั่นคงของคนในชาติ

สมาชิกฯ อภิปรายให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ดังนี้ ขอยืนยันตามคณะกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีรากลึก สะท้อนให้เห็นว่าทุกคนมีที่มาที่ไป
อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ต้องเดินหน้า ประเทศไทยต้องไปอยู่ในเวทีโลกซึ่งเป็นก้าวสำคัญของสังคมไทย
ที่จะไปแสดงให้เวทีโลกเห็นว่าสามารถอยู่ร่วมกับสังคมโลกที่มีความแตกต่างได้ และสาเหตุที่ต้องคงคำว่า
ชนเผ่าพื้นเมืองไว้เป็นการยอมรับในเรื่องของอัตลักษณ์และวัฒนธรรม ประเพณีของชนเผ่าพื้นเมือง สะท้อนถึง
การยอมรับว่าชนเผ่าพื้นเมืองมีความเชื่อ ประเพณี วิถีชีวิต ที่มีความแตกต่างจากกระแสหลัก เป็นการให้เกียรติ
และยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสังคม การยอมรับในระดับกฎหมายสร้างให้ชนเผ่าพื้นเมือง
สามารถแสดงออกได้ถึงตัวตนของตนเองที่ไม่ถูกกดทับ มีสิทธิในการกำหนดชีวิตของตนเอง เป็นการสร้าง
หลักประกันว่ากลุ่มชาติพันธุ์สามารถมีส่วนร่วมการตัดสินใจสิ่งที่มีผลต่อชีวิต

กรรมการฯ ชี้แจงว่า ที่ประชุมเสียงข้างมากของคณะกรรมการขอใช้คำว่า “กลุ่มชาติพันธุ์” เนื่องจากสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 70 และคำว่ากลุ่มชาติพันธุ์นั้นเป็นคำกลางที่ครอบคลุมทุกคนอยู่แล้ว ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์ หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่เป็นกลุ่มเดียวกันหลายกลุ่มซึ่งมีถิ่นฐานในประเทศไทยและในประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต และความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 404 เสียง และเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากด้วยคะแนน 252 เสียง

มาตรา 4

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ไม่ติดใจ

กรรมการฯ ขอสงวนความเห็น ดังนี้ ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรียเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และกฎหมายฉบับนี้มีความสัมพันธ์กับกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นจำนวนมากและมีความสำคัญต่อประชาชนชาวไทย

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 373 เสียง

หมวด 1 บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 5

มีการแก้ไข

ไม่มีผู้สงวนความเห็นและไม่มีผู้แปรญัตติ

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 382 เสียง

มาตรา 5/1

คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 375 เสียง

มาตรา 5/2

คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 372 เสียง

มาตรา 5/3

คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 369 เสียง

มาตรา 5/4

คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 372 เสียง

มาตรา 5/5

คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 368 เสียง

มาตรา 5/6

คณะกรรมการเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 374 เสียง

มาตรา 5/7 **คณะกรรมการสิทธิการเพิ่มขึ้น**
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 372 เสียง

หมวด 2 คณะกรรมการคุ้มครอง **ไม่มีการแก้ไข**
และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา 6 **มีการแก้ไข**
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 357 เสียง

มาตรา 7 **มีการแก้ไข**
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 371 เสียง

มาตรา 8 **มีการแก้ไข**
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 374 เสียง

มาตรา 9 **มีการแก้ไข**

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

กรรมการขอสงวนความเห็น ดังนี้ ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 9 (3) จากคณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ เป็น คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ เพราะเห็นว่าหากใช้จำนวน 2 ใน 3 จะเป็นจำนวนที่มากเกินไป

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 369 เสียง

มาตรา 10 **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 365 เสียง

มาตรา 11 **มีการแก้ไข**

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

กรรมการสงวนความเห็น ดังนี้ โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมว่าให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม ให้มีประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง ซึ่งจากเดิมคณะกรรมการแก้ไขเป็นอย่างน้อยปีละสองครั้ง โดยเห็นว่าการประชุมสองครั้งนั้นอาจจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ จำเป็นต้องมีความถี่มากยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 367 เสียง

มาตรา 12 **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 370 เสียง

มาตรา 13

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 362 เสียง

หมวด 3 สมาชิกกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 370 เสียง

มาตรา 14

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 351 เสียง

มาตรา 15

มีการแก้ไข

สมาชิกฯ อภิปรายสอบถามกรรมการธิการว่า เหตุใดถึงเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของสมาชิกสภาคุ้มครองฯ จากอายุ 18 ปี เป็น 15 ปี เนื่องจากมีความเป็นห่วงถึงเรื่องวุฒิภาวะการตัดสินใจของเยาวชน กรรมการธิการตอบชี้แจงว่า เนื่องจากได้ทำงานขับเคลื่อนเครือข่ายร่วมกับเด็กเยาวชนต้นกล้าซึ่งเป็นกลุ่มที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนงานของชนเผ่าพื้นเมือง และเห็นถึงการพัฒนาศักยภาพของเด็กเยาวชนกลุ่มดังกล่าว เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเต็มเต็มข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้กับผู้ใหญ่ได้เป็นอย่างดี และอยากเห็นสภามาจากความหลากหลาย ควรมีส่วนสะท้อนในทุก ๆ มิติ ทุก ๆ ช่วงวัย ส่วนอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการธิการได้ปรับแก้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การรับรู้ของสังคมในยุคใหม่ สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป สำหรับข้อกังวลของสมาชิกฯ เมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านไป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะรับข้อสังเกตในประเด็นที่ห่วงใยไปพิจารณาในการออกกฎเกณฑ์ในวิธีการคัดเลือกต่าง ๆ ของสมาชิกสภาให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 342 เสียง

มาตรา 16

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 351 เสียง

มาตรา 17

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 356 เสียง

มาตรา 18

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 19

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 359 เสียง

มาตรา 19/1

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ไม่ติดใจ

กรรมการสิทธิมนุษยชนเห็นว่า ดั่งนี้ โดยขอให้เพิ่มความเข้มแข็งให้มีการประชุมสภาปีละสองครั้ง เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นประธานสภาหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกที่มีอยู่อาจเข้าชื่อเพื่อขอให้มีการประชุมสภาได้ เนื่องจากคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ไม่ได้กำหนดจำนวนสมาชิกที่มีอยู่

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 352 เสียง

มาตรา 20

มีการแก้ไข

มีกรรมการสิทธิมนุษยชน

กรรมการสิทธิมนุษยชน โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความว่า สภามีสถานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่และอำนาจ เนื่องจากเมื่อสภามีตัวตน ต้องส่งผู้แทนเข้าไปประชุมในระดับโลก ระดับประเทศ ซึ่งในประเทศอื่น ๆ สภามีกลไกเป็นนิติบุคคลชวกันทำโครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้ ระดับนานาชาติ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยความเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ซึ่งมีงบประมาณมหาศาลที่จะให้กลไกชนเผ่าพื้นเมืองกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้เข้ามาบริหารจัดการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพ เมื่อมีการจัดสรรงบประมาณลงมาจะถูกสอบถามว่ามีสภาพเป็นนิติบุคคลหรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ รวมทั้งการบริจาคทรัพย์สิน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นนิติกรรม จึงควรระบุว่าเป็นสภาพเป็นนิติบุคคล

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยเฉพาะอายุของสมาชิกไม่ต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งผู้เยาว์จะทำกิจกรรมใดต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน การใด ๆ ที่ผู้เยาว์ได้ทำลงปราศจากความยินยอมเช่นว่านั้นเป็นโมฆียะ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 348 เสียง

มาตรา 21

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 357 เสียง

มาตรา 21/1

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 356 เสียง

มาตรา 21/2

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการสิทธิมนุษยชน

ไม่ติดใจ

ไม่มีผู้ขอแปรญัตติ

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 362 เสียง

หมวด 4 ข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์

ไม่มีการแก้ไข

กลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา 22

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 355 เสียง

มาตรา 23

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

กรรมการขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติม เกี่ยวกับคณะกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้มีอนุกรรมการโดยตำแหน่ง โดยเพิ่ม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และเปลี่ยนจากผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็น ผู้แทนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และควรแยกจำนวนอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กับผู้เชี่ยวชาญด้านมานุษยวิทยา ออกจากกัน

สมาชิกฯ อภิปรายสอบถามกรรมการว่า การดำเนินการรับรองเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ให้แต่งตั้งอายุต่ำกว่า 15 ปี รับรองเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินจะเหมาะสมหรือไม่

กรรมการขอสงวนความเห็นตอบชี้แจงว่า องค์ประกอบ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม โดยมีการพิจารณา รวมทั้งการพิสูจน์สถานะโดยผู้มีความรู้ อายุ 25 ปี

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 351 เสียง

มาตรา 24

มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน 249 เสียง

มาตรา 25

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 26

ไม่มีการแก้ไข

หมวด 5 วิถีคุ้มครองชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 27

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ไม่ติดใจ

สมาชิกฯ อภิปรายสอบถามกรรมการว่า ในมาตรา 27 ที่ระบุว่า เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นสามารถอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้โดยไม่ต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่พื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย ประเด็นดังกล่าว หากกรณีของกลุ่มชาติพันธุ์ไปอยู่ในพื้นที่อุทยานหรือป่าสงวนจะไม่สามารถนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับใช้ได้ ใช่หรือไม่ และการห้ามนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับนั้นคือกฎหมายใด

กรรมการฯ ตอบชี้แจงว่า ก่อนดำเนินการประกาศวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ให้ชุมชนทำความเข้าใจกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดังกล่าว อาทิ หากพื้นที่อยู่ในเขตกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จำเป็นที่ให้ชุมชนไปทำความเข้าใจกับเขตกรมอุทยานแห่งชาติฯ จัดทำเป็นข้อตกลงเรียกว่า ธรรมนูญ นั้นหมายความว่า กฎหมายเดิมของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ยังมีผลใช้บังคับ แต่การประกาศเหล่านี้เป็นเพียงให้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยทำผลประโยชน์ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ให้นำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ในพื้นที่

ดังกล่าวที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและทำอันดีต่อประชาชนและเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ การนำความตกลงในพื้นที่ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและคนในชุมชน นอกจากจะต้องรับฟังความคิดเห็นแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะไม่นำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับนั้น จะต้องเข้าใจว่ากฎหมายดังกล่าว จะต้องส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและทำอันดีต่อประชาชนต่อความมั่นคงของรัฐและสุขภาพอนามัย แต่อย่างไรก็ดี การตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชุมชน จะต้องระบุให้ชัดเจนด้วยว่าจะต้องนำบทบัญญัติใด หรือไม่ มาทำกับพื้นที่ดังกล่าว การบัญญัติเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าให้นำบัญญัติทุกฉบับมาใช้กับพื้นที่ดังกล่าว เมื่อสมาชิกอภิปรายเป็นเวลาพอสมควร ประธานฯ จึงสั่งปิดประชุมในเวลา

18.16 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 18.16 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร